

C. Monteverdi: *Zefiro torna, e di soavi accenti* SV 251, madrigal pro dva tenory a basso continuo.

Scherzi musicali II, 1632

Text: Ottavio Rinuccini

<http://www.youtube.com/watch?v=DIRbRVz14xQ>

Zefiro torna, e di soavi accenti
l'aer fa grato e 'l pie discioglie a l'onde,
e mormorando tra le verdi fronde,
fa danzar al bel suon su 'l prato i fiori.
Inghirlandato il crin Fillide e Clori
note tempran d'amor care e gioconde;
e da monti e da valli ime e profonde
raddoppian l'armonia gli antri canori.
Sorge più vaga in ciel l'aurora, e 'l sole
sparge più luci d'or: più puro argento
fregia di Teti il bel ceruleo manto.
Sol io, per selve abbandonate e sole,
l'ardor di due begli occhi
e 'l mio tormento,
come vuol mia ventura,
hor piango hor canto.

Překlad (pracovní!!! necitovat)

Západní vítr se vrací a se sladkými akcenty
Dělá vzduch příjemným a uvolňuje vlny,
A mumlá mezi zelenými větvemi,
Dělá tanec na jeho zvuk květy v loukách.
Phyllis a Chloris, girlandy na čele,
hřejí sladké a radostné lásky;
A z hor a údolí nízké a hluboké
zvuky přinášejí echo jejich harmonii.
Úsvit se zvedá v nebesích,
A slunce šíří více slunečních paprsků;
Zatímco stříbrně zdobí Thetisův plášť.
Pouze já, putuji skrz opuštěné lesy a slunce,
Kvůli jasnosti dvou krásných očí a mému trápení,
Je mým osudem nyní plakat, nyní zpívat.